

דעם רבינ'ס

איכט

איינערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער
ריינער קוואל

דו האסט אויך א הארין

אינעם גליון פאריגע וואך האבן מיר שוין געשריבן אז די "תורה" הקדושה איז מלשון "הוראה" זי ווייזט אונז און לערנט אונז וויאזוי צו דינען דעם אייבערשטן, און בפרט אין די פרשיות וואס מ'ליינט אין די תורה פון די אבות הקדושים אזוי ווי עס שטייט אין חז"ל "מעשה אבות סימן לבנים".

דו האסט אויך א הארין!

אין די פרשה ווערט דערצייילט אויף אונזער הייליגער זיידע אברהם אבינו עליו השלום. חכמינו זכרונם לברכה פארציילן אונז אז בן שלש שנים הפיר את בוראו, ביי דריי יאר אלט האט שוין אברהם אנערקענט אז עס איז דא א באשעפער אויף דער וועלט.

ווי אזוי זענען די אבות געווארן די אבות? זיי האבן נישט געהאט קיין יצר הרע? זיי האבן נישט געהאט קיין נסיונות?

עס איז דא שיינע ספר פון ר' אברהם בן ר' נחמן'ס וואס ווערט אנגערופן "פוכבי אור", די ערשטע חלק רופט זיך "אנשי מוהר"ן" דארט איז דא צוויי שיינע שמועסן פון ר' נתן, איינע פון די שיחות שרייבט ער דארט אז רבי נתן האט אמאל געשמועסט וועגן דאס פלאקערדיגע הארץ פון אברהם אבינו, וואס ער איז געווען דער ערשטער וואס האט געדינט דעם

באשעפער טאג און נאכט מיט מסירות נפש, און מגלה געווען און מפרסם געווען דעם אייבערשטן'ס נאמען אויף דער גאנצער וועלט. אינמיטן שמועס האט איינער געגעבן א קרעכטס פון טיפן הארץ און זיך אנגערופן צו רבי נתן: ווי נעמט מען א הארץ אזוי ווי אברהם אבינו? האט אים רבי נתן געענטפערט: "דו האסט אויך אן הארץ נאר די באהארצט עס נישט", דאס מיינט אז יעדער איד האט א הארץ אזוי ווי אברהם אבינו, ער האט א פינטעלע פון קדושה און אמונה טיף טיף אין הארץ, נאר מען דארף דאס באהארצן, וויאזוי?! מיט ווערטער פון תפלה און אמונה א.א.וו., ווייל ס'איז דא א בחירה צו בוחר זיין וואס מען וויל, און אפילו דער ערגסטער איד קען צוקומען צו די העכסטע מדריות, אזוי ווי עס שטייט אין ספר תנא דבי אליהו אז יעדער איד דארף זאגן מתי יגיע מעשי למעשה אבותי, ווען וועל איך צוקומען צו די מדריות פון די אבות הקדושים. איך זאל זוכה זיין צו אהבת השם, אמונה, יראה, מסירות-נפש, תמימות, לערנען מיט חשק, שמחת המצוות און אזוי ווייטער.

אברהם אבינו האט געהאט שווערע און ביטערע נסיונות, יעדע הייליגע זאך איז אים אנגעקומען זייער זייער שווער, נאר די סוד פון די אלע צדיקים איז אז זיי האבן זיך געשטארקט אין זייער

משה רבינו געווען משה רבינו? און פארוואס זענען אלע צדיקים אנגעקומען ווי זיי זענען אנגעקומען? און פארוואס איז דער רבי אנגעקומען ווי ער איז אנגעקומען? ווייל זיי האבן געהאט אזא מאס התחזקות. מיר דארפן אויף האבן אונזער מאס התחזקות צו קענען בלייבן ערליך און גלייבן אז אונזער אמונה וואס מיר האבן אין באשעפער און אין דער צדיק, איז א פיניע גוטע אמונה, זיכער קען מען גיין נאך העכער, אבער קודם גלייבן אין אונזער אמונה!

דער אויבערשטער זאל העלפן אז אלע אידן זאלן גיין בדרכי אבותינו בתמימות ובפשיטות, אזוי ווי דער זהר שרייבט אז אפילו עס איז דא איין פלאץ אדער איין חבורה וואס מען טוט תשובה וועט באלד קומען דער גואל צדק במהרה בימינו אמן.

שוועריקייטן און א שיעור מאל. אזוי ווי דער הייליגער רבי שרייבט (תורה מ'ח חלק ב') אז אויף אלע צדיקים איז אריבער שווערע צייטן און דער אויבערשטער האט זיך באהלטן פון זיי און האט זיך נישט באוויזן פאר זיי נאר נאך אסאך יארן וואס זיי האבן געדינט השם יתברך מיט תמימות ופשיטות, אזוי ווי עס שטייט אין די וואכעדיגע הפטרה "ויחזק חרש את צרף" (ישעיה פרק מא) אז אברהם אבינו איז געקומען זיך שטארקן ביי שם דער זון פון נח..

אמאל האט זיך רבי נתן אנגערופן: פארוואס איז

למעשה האב איך געזען אז איך בין געווארן זיבן יאר און איך האב געזען אז איך בין נאכנישט געפארן האב איך געמוזט מתפלל זיין, ווייל אן תפלה גייט נישט, האב איך אנגעהויבן מתפלל זיין און איך בין געפארן ביי די ניין יאר, אבער איך האב זיך אויסגעלערנט אז מען דארף מאכן תפלה פאר די ישועה, ווייל נאר תפלה העלפט.

מיין ישועה איז געווען אז איך האב ברוך השם זוכה געווען צו פארן צום הייליגן רבי'נס ציון ביי די ניין יאר און געזאגט א תיקון הפללי ביים דעם הייליגן ארט, און באקומען דעם צוזאג וואס דער הייליגער רבי האט אונז צוגעזאגט.

א גרויסן יישר כח פאר דעם רבי'נס ליכט חיים מענדעלע

איך עוז מתפלל זיין

מיין מעשה איז אזוי. פאר ווען איך בין געווארן זיבן יאר, האט אויסגעבראכן די מלחמה אין אוקריינע, מיין מאמע האט מיר כסדר געזאגט און דערמאנט אז איך זאל מתפלל זיין איך זאל קענען פארן קיין אומאן, אבער איך האב געטראכט אז איך דארף נישט מתפלל זיין, ווייל אלע מיינע ברידער זענען געפארן קיין אומאן, האב איך געטראכט אז עס קומט אזוי איך וועל אויף פארן.

אין די צפוןער געגנטער

חלק ב'

ר' שמואל האַרְוויץ איז געווען אן אייניקל פון הרב רבי שמואל בן ר' ישראל העליר זכר צדיק לברכה, אב בית דין פון הייליגן שטאט צפת.

דער זיידע פון ר' שמואל העליר, הרב רבי אברהם פּרץ זצ"ל איז געווען פון די נאַנטע תלמידים פונעם הייליגן חוזה מלובלין זצ"ל. ער איז געווען דער בעל תומצע ביים חוזה. רבי שמואל העליר איז אויפגעוואקסן געווארן אין שויס פונעם הייליגן חוזה פון לובלין. דער חוזה האט באפוילן פאר ר' ישראל ער זאל פארן מיט זיין קינד רבי שמואל קיין ארץ ישראל, ווייל עס ווארט אים דארט אפ גרויסע זאכן.

רבי שמואל העליר זייענדיג דער רב אין שטאט צפת פלעגט ער יעדן טאג גיין צום שעכט הויז צו האלטן אן אויג אויף די השגחה פון די שוחטים, יארן בעפאר איז ער אליין געווען א שוחט און בודק, אבער נאכדעם וואס עס איז געשען אן ערד ציטערניש אין צפת אין יאר תקצ"ז און זיין האנט איז פארקאפט געווארן א גאנצע נאכט אונטער א הויפן שטיינער, האט ער געמוזט אפלאזן די שחיטה. ווען ער איז אבער געשטעלט געווארן צו זיין דער אב בית דין, איז ער טראץ אלע טרודות געגאנגען יעדן טאג צום שעכט הויז צו זען אז דאס פשרות זאל זיין אויפן בעסטן פארנעם.

אויפן וועג אהיים פון די שחיטה, ווען ער איז אריבער די געשעפטן, האט ער אריינגעבליקט אין די אידישע געוועלבו, ווען ער האט באמערקט אז דער

געשעפטמאן איז טרויעריג ווארטנדיג אויף קונדן זאלן באזוכן דעם געשעפט, איז ער גלייך אריין און געקויפט עפעס א טיכל אדער עפעס א קלייניגקייט און אריינגעווארפן א פרייליך ווארט צו מחזק זיין דעם אידל, אזוי האט ער זיך טעגליך אהיים געשלעפט מיט פֿעק און זעק פון פארשידענע געשעפטן וואו ער האט געמאכט א גוט געשעפטל!! פארשטייט זיך אז פאר זיך האט אים נישט אויסגעפעלט די אלע שמאנצעס, האט ער דאס גערן פארטיילט פאר די ארימע לייט.

מען פלעגט ביי ר' שמואל העליר אין שטוב צושטעלן א גרויסן טאפ פון זופ און פלייש, און די ארימעלייט פלעגן קומען און די רעבעצין פלעגט אנטשעפן פונעם טאפ פארטיילנדיג פרישע קאכעדיגע זופ פאר די ארטיגע עניים, ווען יעדע פאר מינוט האט מען צוגעגאסן נאך אביסל וואסער צום טאפ, אז ווען עס איז געקומען די צייט פון נאכטמאל איז געבליבן פאר ר' שמואל און זיין משפחה נאר אביסל וואסער מיט באנדלעך!

נאכן ערד ציטערניש, ווען דאס האנט פון ר' שמואל איז ליידער געשעדיגט געווארן, האט ער געטראכט צו פארן קיין ווין זיך צו לאזן היילן זיין אפגעשוואכטע האנט ביי די ארטיגע דאקטורים,

האט קיינמאל בעפאר נישט געזען אזא קאליר?
ווען מען האט אים געענטפערט אז דאס איז בכלל
נישט קיין קאליר נאר רויך פון די לעכט וואס
ברענט ביי די נעכט שעה'ן ווען ר' שמואל איז
עוסק אין תורה, האט ר' משה זייער מקנא געווען
דעם רב מיט דעם שיינעם וואנט קאליר. "איך
האב ברוך השם גרויסע פאלאצן, מיט גאר שיינע
פארשידנארטיגע קאלירן" האט ר' משה געזאגט:
"אבער אזא טייערע קאליר, איז שענער און אסאך
חשוב'ער פון אלע פארבן אויף דער וועלט!!

ר' שמואל העליר האט איינמאל
געלערנט די כתבים פונעם
הייליגן אר"י - רבינו יצחק לוריא
זכרונו לברכה, עס איז אים שווער
געווען אז עגן וואס ער האט נישט
פארשטאנען. ער האט ווארעם
מתפלל געווען און געבעטן אז דער
הייליגער אר"י זאל קומען פון
אויבן לערנען מיט אים, אזוי האט
ווירקליך פאסירט, דער הייליגער
אר"י איז געקומען צו אים לערנען,
אבער שפעטער האט ער חרטה
געהאט פאר'ן מטריח זיין דעם אר"י
ז"ל, האט ער גענומען אויף זיך א

קבלה צו גיין יעדן פרייטאג אויפן הייליגן ציין
פונעם אר"י און דארט אויסזאגן גאנץ תהלים.
ווען ר' נתן איז געווען אין ארץ ישראל אין יאר
תקפ"ב, איז ער איינגעשטאנען ביי גאון רבי
שמואל העליר, האט אים ר' שמואל פארציילט
דעם אויבנדערמאנטן סיפור און געפרעגט פון ר'
נתן: "וואס טויט מען אויב מאכט זיך אמאל אז איך
קען נישט אויסזאגן גאנץ תהלים?" האט אים דאן
ר' נתן מסביר געווען די גרויסע מעלה פון די צען

ער האט אנגעפרעגט מיט א שאלת חלום אויב ער
זאל ארויספארן פון ארץ ישראל קיין לארץ,
האט מען אים געוויזן אין חלום דעם פסוק "תבאמו
ותטעמו בהר נחלתה... מקדש ה' פונגן ידיך" - דער
פסוק רעדט פון אריינברענגען עם ישראל קיין ארץ
ישראל און דאס ווארט "ידיך" איז געווען געפינטלט,
האט ער פארשטאנען אז ער זאל שטענדיג בלייבן
אין ארץ ישראל און זיינע צוויי הענט וועלן זיין
געזונט און שטארק, און אזוי איז טאקע געווען, עס
איז אינגאנצן אויסגעהיילט געווארן.

ר' שמואל העליר האט געהאט
אסאך מתנגדים וועלכע פלעגן
אים אנטון אסאך צרות, ער האט
אבער שטענדיג צוריקגעטון
נאר גוטס. איז געווען א מתנגד
מיט'ן נאמען מרדכי'לע, וועלכער
פלעגט באפאלן ר' שמואל מיט
קללות און געשרייערייען, ווען
אינמיטן אויסשיסן זיינע קללות
מיט אנגעבלאזענע באקן, האט ר'
שמואל געשמייכלט צו אים און
גערעדט צו אים מיט ליבליכקייט,
מיט ווארימע רייד: "מרדכי'לע
פארנואס שרייטו אזוי, דאס קען
שאטן פאר דיין געזונט? דו קענסט מיר אלעס זאגן
רואיג און געלאסן."

די שענסטע קאליר

ווען דער שר ר' משה מאנטיפיורי ז"ל איז געווען ביי
א באזוך אין שטאט צפת ת"ו, האט ער אפגעשטאט
א באזוך אין שטוב פון ר' שמואל העליר. די ווענט
פונעם צימער וואו ר' שמואל פלעגט זיין זענען
געווען שווארץ פאררייכערט פון די לעכט. דער שר
ר' משה האט זיך געוואונדערט אויף דעם קאליר, ער

שר ר' משה מאנטיפורי

קאפיטלעך תהלים וואס דער הייליגער רבי האט
מגלה געווען פאר א תיקון הברית און עס ווערט
גערופן "תיקון הפלג".

ווען ער איז געווען אויף דער עלטער, נישט האבנדיג
קיין צייט אדער כח אויסצוזאגן דעם גאנצן תהלים
אויפן ציון הארז"ל פלעגט ער טאקע זאגן די צען
קאפיטלעך, ער פלעגט זאגן אז די צען קאפיטלעך
איז א כולליות פון גאנץ ספר תהלים, אזוי אויף פלעגט
ער דאס זאגן ביי נאך קברי צדיקים, און אויף די

תפלות פונעם הייליגן ספר לקוטי תפלות פון ר' נתן.
ר' שמואל העליר האט געהאט ביי זיך אין שטוב
אלע ספרים פון הייליגן רבי'ן. (ר' שמואל הארוויץ
שרייבט אז ער האט געהאט א ספר לקוטי הלכות
יורה דעה מיט א זיגל פון ר' שמואל העליר, געשריבן
הגהות מיט זיין האנט שריפט)

ווער דער טשערניער רב איז געווען אין ארץ ישראל
איז ער אויף איינגעשטאנען ביי רבי שמואל העליר,
אזוי אויף האט די שוועסטער פונעם הייליגן רבי'ן
געוואוינט ביים אים אן צו צאלן דירה געלט.

המשך פון די לעצטע זייט

צו זיין בודקע, האט ווידער דער שווארצער פעדלער זיך פארלייגט אויף ר' ירח'ן: "דו, דו קום שוין
אהער, נעם דיר אהיים עטליכע קאלירן און ברענג מיר געלט, דא האסטו אפאר נאדלעך, איך דארף
געלט... ר' ירח איז פעסט ביי זיך, ער קויפט גארנישט. אזוי קומט ווידער דער פעדלער איינמאל און
ווידער א מאל, אן קיין אפשטעל, אזוי עטליכע מאל, ווען דער ר' ירח בייגט זיך נישט זיין נאז פאר
אים, ער לאזט זיך נישט ווערן איבערגערעדט. דער פעדלער האט געמוזט זיך אפטראגן מיט ליידיגע
הענט.

א צייט שפעטער איז דער פעדלער ווידער געקומען אין שטעטל, אבער צו ר' ירח טרעט ער מער נישט
צו, ער ווייסט שוין אז מיט דעם גרויסן עקשן הייבט מען זיך נישט אן, ער קויפט סייזוי גארנישט אויף
קיין שום פאל. ס'איז אים א שאד פאר די צייט און טרחה צו ארבעטן אויף ר' ירח. ער וועט זיך בעסער
זוכן א צווייטן קרוב וועלכער וועט זיך גרינגער לאזן איבערדען צו קויפן ביי אים זיינע שטאנצקעס.

דער הייליגער רבי דערצייילט אונז אזא עגליכע משל (ליקוטי מוהר"ן נ"א ח"ב): דער יצר הרע קלאפט
ביים מענטש יעדע מאל און ער ערוועקט אים צו וואס ער וועקט אים ער רעדט אים איין, טראץ וואס
דער מענטש הערט זיך נישט איין, און דרייט אנוועק זיין גענאק פון אים, מיט-דעם-אלעם קלאפט ער
ווידער א צווייטע, דריטע און פערטע מאל און מער.

דער רבי פירט אויס אז ביים עגן פון מחשבות איז ממש אזוי, אז די מחשבה קומט עטליכע מאל
איינמאל נאכן אנדערן מבלבל זיין און מען דארף זיין שטארק נישט צו קוקן אויף איר בשום אופן.
און אזוי וועט זי אנועקגיין.

וואס מיר לערנען פון דער משל אז אויב דער מענטש איז שטארק ביי זיך אין מוח, ער איז אן עקשן
קעגן דעם יצר הרע, ער קערט זיך בכלל נישט צו אים, וועט דער יצר הרע אפטרעטן און זיך גיין זיין
וועג.

לעובדא ולזיעשר

יא אז מען האט שמחה
שיינען און לייכטן אלע
וועגן און אלע עצות פונעם

רבי'ן.

הרב החסיד ר' נתן ליבערמענש הי"ו
דער זון פון ר' זאב יבל"ח וועלכער איז
געווען פון די וואס פלעגן זיצן ביים
שיעור פון ר' יצחק האט פארציילט
אז בעפאר ר' יצחק האט געעפנט
זיין מויל צו רעדן, פלעגט ער קודם
פרעגן די באטייליגטע אויב זיי האבן
שוין געמאכט היינט התבודדות, אויב
איז געווען די תשובה אז נישט האט
ער זיי גלייך געשיקט צו די התבודדות
שטיבלעך וועלכע איז געשטאנען
נאנט צום שטיבל.

איינמאל ווען ר' זאב איז געקומען
מיט א חבר דארט אין בית מדרש אין
לאדזש, דער חבר האט געבעטן פון ר'
זאב זאל נישט דערציילן פאר ר' יצחק
אז ער האלט נאך פאר התבודדות...
אבער נאך א קורצע צייט האט דער
חבר פון זיך אליין צוגעאיילט זיין
טריט צו איינע פון די התבודדות
שטיבלעך וועלכע איז געווען ליידיג...
ר' יצחק האט אריינגעברענגט א פייער
אין די בחורים צו שפירן דעם טעם
פון עבודת ה' און דער עיקר ביים
ענין פון התבודדות צו אויסרעדן דאס
הארץ צום באשעפער.

ר' איציקל קראקובסקי דער עלוי פון
באלוט, איז געווען פון די וועלכע
האבן מיסד געווען א קאכעדיגע
ברסלבע שטיבל אין שטאט לאדזש,
דער שטיבל וואס האט געצויגן אלע
פארבייגייער צו

טרינקען פונעם

הייליגען

רבינ'ס גחל,

צו אפכאפן

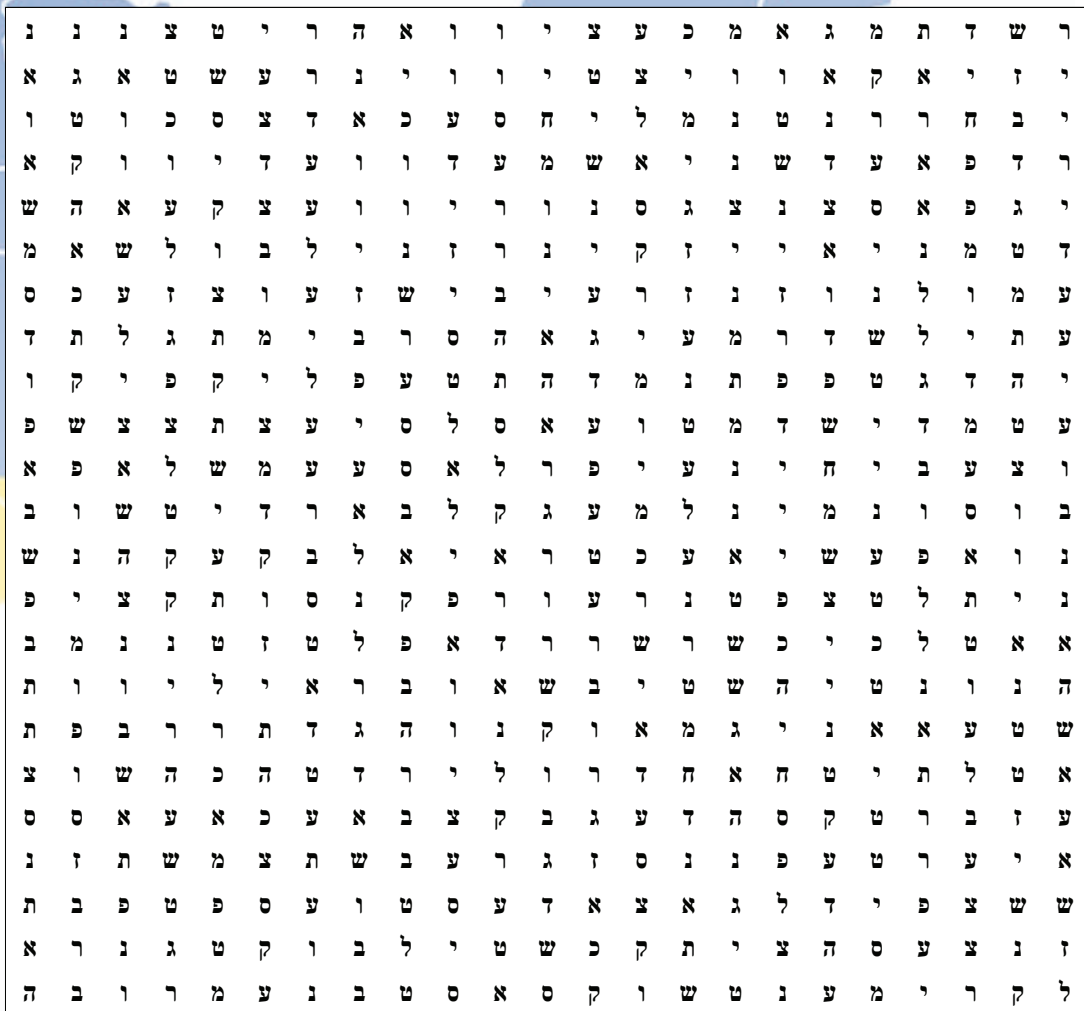
דעם אטעם פון די

רוישיגע ווינטן.

איינמאל ביים פארלערנען לקוטי
מוהר"ן (תורה קכ"א) ווי דער הייליגער
רבי איז מפרש דעם פסוק פון תהלים
אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר
כתוב עלי (תהלים מ, ח) אז ווען א
איד לערנט א ספר און טרעפט זיך
אלעמאל אין דעם ספר, דאס איז א
סימן אז ער וויל טון דעם רצון השם.

האט איינער פון די צוהערער
געפרעגט: "וואו קען איך זיך טרעפן
אינעם תורה?" ר' יצחק טרעפט גלייך
די תשובה אינעם תורה און רופט זיך
אן: "במגלת ווייזט אויפן ענין פון
שמחה, ווייל די ראשי תבות דערפון
איז מצוה גדולה להיות בשמחה
תמיד!"

זוך אויף די נעמען פון די שמעט וואו ר' נתנ"ס תלמידים האבן געוואוינט

הייסן	ריירד	קרימענשוק	זלאמיפאליע
קרעסינשטיין	ארעם	ליפאוויץ	משעהרין
מבריה	צפת	נאוואשעליץ	זשערין
קאנסטאנטין	בראיליוו	אפטע	מערוועדיווקא
דימיטרוווקע	אומאן	פעטערבורג	וואלכייא
בארדיטשוב	זלאמיפאליע	ברסלב	לארדיין
משערניוויטין	משערקאם	קרעמעניץ	מעפליק
קובליטש	יאקאוויץ	טולמטשין	טירהאוויצע
קארדאן	סוכיטוב	טולמיטשער	דאשוב
ירושלים	ריוועצקע	משעהרין	נעמרוב
לובלין			

צו א שטריך פונעם נאמען ביזן שטאט וואו דער תלמיד פון ר' נתן האט געוואוינט,
מען קען עס טרעפן אין שמות הצדיקים ביי תלמידי ר' נתן

ר' דב	לאדיזין.
הרב ר' ישעיה שלום בן ר' יודיל	אפטע.
הרב ר' עירא	קרימענטשוק.
ר' גרשון	מעדוועדיוקא.
הרב ר' דוב	זלאטיפאליע.
ר' לייב	טעפליק.
רבי יהושע	נעמרוב.
הרב ר' מרדכי	טשעהרין.
ר' יצחק	טירהאוויצע.
ר' חיים שרה'ס	בפר נאוואשעלין.
ר' יעקב יוסף	ליפאוויץ.
ר' קהת	וואלכייא.
ר' לייב	זשערין.
ר' זלמן	דאשוב.
ר' ישראל	ברסלב.
רבי אברהם	טירהאוויצע.

באשעפער מיין גאט, העלף מיר און שטארק מיר אין דיין דינסט מיט אמת, העלף איך זאל זיך
מקרב זיין צו דייע ערליכע און תמימות'דיגע לייט וועלכע גייען אין דייע וועגן מיט אן אמת,
קיין שום מענטש אין דער וועלט זאל נישט האבן קיין כח מיד אפצוהאלטן פונעם אמת'ן וועג
אויף קיין שום אופן זאל עס זיין ווער עס זאל נאר זיין. שטארק מיין דעת מיט דיין אמונה עס
זאל זיך אויסזען אין מיינע אויגן ווי איך בין איינער אליין אין דער וועלט אזוי ווי עס שטייט
"אחד ה'יה אברהם", איינער אליין איז אברהם געווען! איך זאל נישט צוהערן און נישט קוקן
אויף קיין שום מניעה אדער לצנות, צעמישענישן וואס גייט אויף דער וועלט, קיין שום מענטש
אדער חבר אפילו ער איז גרעסער אדער ערליכער פון מיר זאל מיר נישט צעמישן פונעם גלייכן
אמת'ן וועג.

איך זאל זיך נאר פירן אויפן אמת'ן וועג וואס איך האב געלערנט פון יונגווייז אן פון אונזערע
אמת'ע ערליכע רבי'ס. (ליקוטי תפלות קמ"ט)

סיפורי מעשיות מעשה י"ג - די זיבן בעטלערס

אײַך װעל אײך דערצײלן: ״װיאזוי מ'איז אמאל פריילעך געווען״.

מעשה: אמאל איז געווען א 'מלך', דער 'מלך' האט געהאט א 'בן-יחיד' - האט דער 'מלך' געוואלט אפגעבן די מלוכה זיין זעהן בתינו (דהיינו: פאר [ביי] זיין לעבן).

האט ער געמאכט א גרויסן באל - און ווען דער 'מלך' מאכט א באל, איז בודאי זייער פריילעך - בפרט היינט, וואס ער האט אפגעגעבן די מלוכה זיין זעהן ביים לעבן, איז אונדאי געווען זייער א גרויסע שמחה.

און ס'איז דארט געווען אויך דעם באל, אלע 'שרי-מלוכה', און אלע 'דוכסים', און אלע 'שררות' - און מ'איז זייער פריילעך געווען אויך דעם באל.

און די מדינה האט אויך הנאה געהאט פון דעם, וואס דער 'מלך' גיבט אפ די מלוכה [פאר] זיין זעהן ביים לעבן, ווארן ס'איז א גרויסער כבוד דעם 'מלך'.

און ס'איז דארט זייער א שמחה געווען, און ס'איז דארט געווען אלע ערליי זאכן פון שמחה, 'קאפעלייעס', און 'קאמעדיעס', און דעסגלייכן - און אלדינג וואס ס'נוצט נאר צו שמחה, איז אלץ דארט געווען אויך דעם באל.

און זיי זענען שוין זייער פריילעך געווארן - האט זיך דער 'מלך' אויפגעשטעלט, און האט געזאגט צום זעהן:

״באשר [אזוי-ווי] איך בין א שטערנזעהער - זעה איך, אז דו וועסט אמאל אראפ פון דער מלוכה.

בכן [דעריבער] זאלסטו זעהן, אז דו זאלסט נישט האבן קיין עצבות (דהיינו: קיין טרויעריגקייט) אז [ווען] דו וועסט אראפ פון דער מלוכה, נאר דו זאלסט פריילעך זיין - און אז דו וועסט פריילעך זיין, וועל איך אויך פריילעך זיין.

און ווער ס'איז צו אים געקומען מיט עפעס א 'חכמה', איז ער ביי אים זייער חשוב געווען - און ער פלעגט זיי געבן גרויס 'כבוד' און 'עשירות' פאר דער 'חכמה' - וואס איטלעכער האט געוואלט, האט ער אים געגעבן - איינער האט געוואלט 'געלט', האט ער אים געגעבן 'געלט' - איינער האט געוואלט 'כבוד', האט ער אים געגעבן 'כבוד' - אלץ פאר דער 'חכמה'.

און מחמת [ווייל] ס'איז ביי אים זייער חשוב געווען 'חכמה', האבן זיי זיך אלע גענומען צו 'חכמה' - און די גאנצע מדינה האט עוסק געווען אין 'חכמות', ווארן דער האט געוואלט 'געלט', כדי ער זאל נעמען 'געלט' דערפאר, און דער האט געוואלט 'חשיבות' און 'כבוד'.

און מחמת [ווייל] זיי האבן אלע עוסק געווען נאר אין 'חכמות', איבערדעם האבן זיי דארט אין דער מדינה

געווען טוב, ווארן ער איז געבוירן געווארן מיט טוב, און ער האט געהאט גוטע מדות - פלעגט ער זיך צו דערמאנען אלעמאל: "וואו בין איך אין דער וועלט, וואס טוה איך?" - און פלעגט זייער א גרויסן קרעכץ טאן, און פלעגט זייער זיפצן דערויף.

ער פלעגט זיך דערמאנען: "וואס טייטש איך זאל פארגיין אין אזוינע זאכן, וואס טוט זיך מיט מיר, וואו בין איך אין דער וועלט?" - און פלעגט זייער זיפצן.

לויט [אבער] תיכף וויבאלד ער האט אנגעהויבן צו נוצן מיט זיין שכל, איז ווידער ביי אים שטארק געווארן די חכמות פון אפיקורסות.

און אזוי איז געווען כמה פעמים - וואס ער פלעגט זיך אלץ צו דערמאנען: "וואו איז ער אין דער וועלט, וואס טוט ער" וכו' כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט] - און פלעגט קרעכצן און זיפצן.

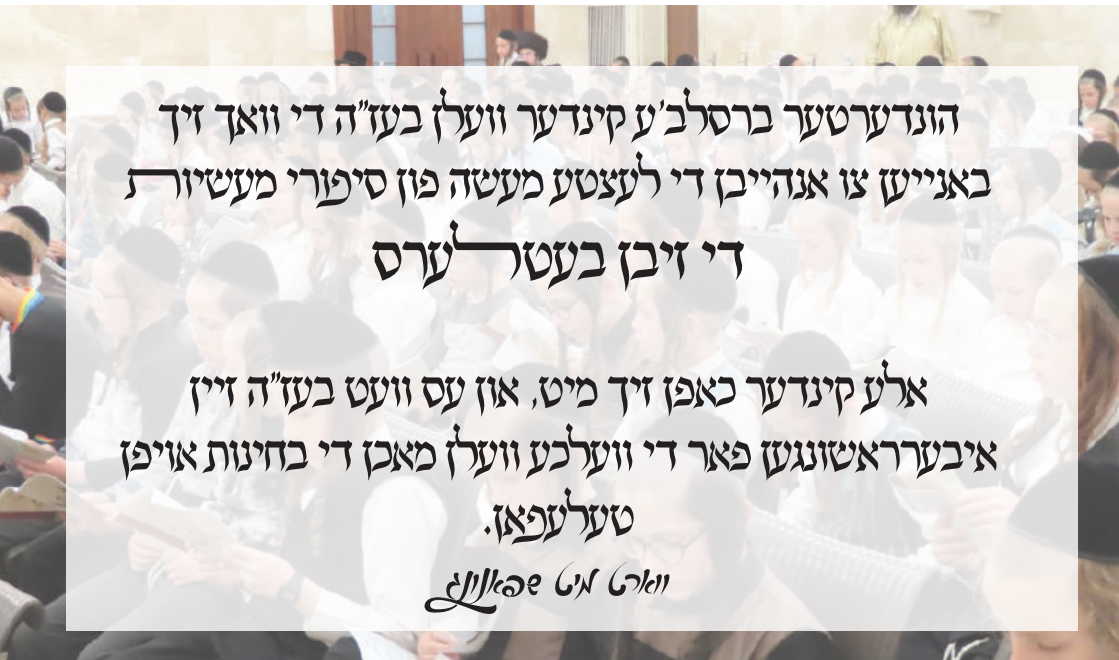
נאר תיכף ווי ער האט אנגעהויבן צו נוצן מיט דעם שכל, איז ביי אים ווידער שטארק געווארן דאס אפיקורסות כנ"ל.

פארגעסן 'תקסיסימלקמה' (פלומר): וויאזוי א מלקמה צו פירן), ווארן זיי האבן אלע עוסק געווען נאר אין 'חכמות' - ביז דער קלענסטער פון דער מדינה, איז געווען דער גרעסטער חכם אין א אנדערע מדינה.

און די חכמים פון דער מדינה, זענען געווען זייער ווילד-גרויסע חכמים. ומחמת [און צוליב] די 'חכמות', זענען די חכמים פון דער מדינה, אריינגעפאלן אין 'אפיקורסות' אריין - און האבן דעם 'בן-מלך', אויף אריינגעצויגן אין 'אפיקורסות' אריין.

לויט [אבער] דעם פראסטן עולם, האט דאס נישט געשאדט, זיי זענען נישט אריינגעפאלן אין דעם 'אפיקורסות' אריין - ווארן ס'געווען א גרויס טיפקייט אין זייער 'חכמה' פון די 'חכמים', האט דער פראסטער עולם נישט געקענט אריינגיין אין זייערע 'חכמות', איבערדעם האט עס זיי נישט געשאדט - נאר די 'חכמים' און דער 'בן-מלך', זענען 'אפיקורסים' געווארן.

און דער 'בן-מלך', מחמת [ווייל] ס'איז אין אים

הונדערטער ברסלב'ע קינדער וועלן בעז"ה די וואך זיך באגייש צו אנהייבן די לעצטע מעשה פון סיפורי מעשיורת די זיבן בעטר'ערס

אלע קינדער כאפן זיך מיט, און עס וועט בעז"ה זיין איבעראשונגען פאר די וועלכע וועלן מאכן די בחינות אויפן טעלעפאן.

ווארט מיט שפאלונג

לאמיר זיך פאר הערן

די דרייצנסטע מעשה - די זיבן בעטלערס (1)

- אסאך כבוד
- חכמה
- ו. וואס האט דער קעניג געגעבן פאר א חכמה?
 - געלד
 - כבוד
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ז. וואס האט מען פארגעסן אין די מדינה?
 - זייער לערנען
 - תכסיסי מלחמה
 - זייער חכמה
- ח. וואס האט פאסירט צום בן המלך און צו די גרויסע חכמים?
 - זיי זענען אריינגעפאלן אין אפיקורסות
 - זיי זענען שוואך געווארן
 - זיי האבן זיך געשטארקט אין עבודת השם
- ט. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
 - יא
 - ניין
 - א חלק

- א. שאלת זכות: אין וועלכע חודש האט דער רבי אנגעהויבן דערציילן די מעשה? (עין ימי מוהרנ"ת אות מ"ב)
 - אלול
 - אדר
 - סיון
- ב. פארוואס האט דער קעניג געמאכט א סעודה?
 - ווייל ער האט געזיגט א מלחמה
 - ווייל ער האט איבערגעגעבן די מלוכה פאר זיין זוהן
 - לכבוד זיין געבורטס טאג
- ג. וועלכע זאכן פון שמחה איז דארטן געווען?
 - קאפעלייעס
 - קאמעדייעס
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ד. וואס זאגט ער פאר זיין זוהן צו טוהן ווען ער וועט אראפ פון דער מלוכה?
 - אנטלויפן פון די מדינה
 - ער זאל נישט לאזן א צווייטן זיין א מלך
 - ער זאל זיין פרייליך
- ה. וואס האט דער בן המלך זייער ליב געהאט?
 - צו שיכורין

טעגלעכע זאכעס

תשובות אויף פאריגע וואך אויף די מעשה פון דער בעל תפילה

- א. וואספארא סדר האט דער בעל תפילה דערמאנט די אנשי המלך? און וועמען האט ער נישט דערמאנט?

מלך, מלכה, בת מלכה, גבור, קינד, מליץ, חכם, אוהב נאמן - ממונה אויף די איצרות האט ער נישט דערמאנט
- ב. וועלכע סדר פון די כתות האט דערמאנט איינער פון די גבורים פארן בעל תפילה? און וועלכע כתה האט ער נישט דערמאנט?

כבוד, רציחה, איידלע עסן, ישוב העולם, דיבור, שמחה, חכמה, גרויסן איברים, תפילה - תאות ממון האט ער נישט דערמאנט
- ג. וואספארא סדר האט דער בעל תפילה דערמאנט די אנשי המלך פארן גבור? און וועמען האט ער נישט דערמאנט?

מלך, מלכה, בת מלכה, קינד, מליץ, חכם, ממונה אויף די אוצרות - אוהב נאמן האט ער נישט דערמאנט
- ד. מיט וועלכע סדר האבן די כתות געטראפן די אנשי המלך? און וועלכע כתה האט מען נישט געטראפן?

גרויסן איברים - דער גבור, תפילה - דער בעל תפילה, מדינה של עשירות - דער ממונה, חכמה - דער חכם, דיבור - דער מליץ, שמחה - דער אוהב נאמן, ישוב העולם - די בת מלכה, איידלע עסן - דער קינד, רציחה - די מלכה, כבוד - דער מלך און פעלד - מ'האט געטראפן אלעמען

געווינער אויף בעל תפלה 14 איז הילד החשוב שמעון מגדליאל, בית שמש

א ראד פון שגחה

ווערטער מיט א געזאנג: "דער יום טוב שטייט ביים טיר, דער יום טוב קומט שוין אן..." דער עולם קען שוין דעם ר' זרח מיט זיין שטענדיגע ברען.

א גוישער שווארצער פּעדלער נוצט אויס די געלעגנהייט ווען די טישלעך זענען געשפארט איבערצונעמען דעם מארק. ער שלעפט מיט זיך א זאק פול מיט אלטע שמאטעס, קאלידן, בלייען, היטלעך, נאדלעך און וואס נישט?

ער קומט צו גענטער צו ר' זרח וועלכער איילט זיך זעצט צום בית המדרש, און פרעגט: "האלא, מיסטער, ווילסט קויפן א היטל?

אפשר א נאדל, וואו איז דיין געלט, וואו? ר' זרח מיט זיין רואיגן געמיט, ענטפערט אים: "מיר פּעלט ברוך השם גארנישט, איך קויף נישט גארנישט. ר' זרח דרייט זיך אויפן וועג צום הויף פון בית המדרש, דארט שטייען שוין אסאך חסידים, און... דער פּעדלער איז ווידער דא מיט דאס זייניגע: "האלא, דו מר, היינט האסטו נאך גארנישט געקויפט, קום נאר אהער דו, געם אפאר בלייען, און געב אהער דיין געלט, וואו איז דיין געלט...?"

נאכן דרשה, ווען ר' זרח האט זיך געאיילט צוריק

צום רבינו'ס משלים

די שול נחלת אמונה איז געווען איבערגעפולט פון אלע שטאטישע איינוואוינער וועלכע זענען געקומען הערן פונעם שטאטישן רב די הלכות און מנהגים פארן קומענדיגן יום טוב.

דאס איז אייגע פון די ספעציעלע דערהויבענע זמנים, וואס אלע אידן ווארטן שוין אויף די מינוטן. די טישלעך אין מארק ווערן צאמגעלייגט, די בעקערייען שפארן אפ, אויך ר' זרח דער שוסטער דעקט איבער

זיין בודקע מיט א שווארצן ליילעך און טרעט אריין מיט אן ערנסקייט צום בית מדרש צו הערן דעם רב'ס דרשה.

ער פארשטייט נישט אלעס, ער איז גאנץ א פשוטער אידל וועלכער קען זאגן אסאך תהלים אין זיין בודקע, קלאפנדיג מיטן האמער אויפן די זוילן פון דער שוק. אבער דאס געפיל וואס ער שפירט ביי אט דעם אויסערגעווענליכן שמועס ערב יום טוב איז עפעס וואס פלאקערט אים אויף דאס הארץ.

נאכן דרשה מורמעלט ער זיך פסדר אינגטער די

הגליון נתנדב ע"ו
הר"ר אלימלך קרויז הי"ו
דרגה הולדת הבת למוז' טוב

הגליון נתנדב ע"ו
הר"ר שמואל הורוויץ הי"ו
דרגה נישואי בתו למוז' טוב

הגליון נתנדב ע"ו
הר"ר שלמה יעקב וואלדמאן הי"ו
דרגה הולדת הבת למוז' טוב